

а не въ нѣкоя макаръ и българска дървена къща; влиянието на влажността е очевидно. На сутренята генерала и повика да обиколимъ заедно съ него позицията; нѣмаше какво да се прави — отидохъ, макаръ че азъ знаехъ позицията като петътъхъ си прѣста и нѣма за какво още да обиколямъ. Като минахме мѣсторасположението на 3 та и 4 та дружини, опѣтихме се къмъ крайнитѣ височини на заетия отъ насъ планински рѣтъ; тукъ турнатъ казашки караулъ. Постояхме около $\frac{1}{2}$ часъ, поприказвахме да не може да се направи нѣкое ненадѣйно нападение, понагнадохме се на хубавата Лиса височина, която е заета отъ неприятели и повърнахме назадъ. Отъ разговора съ Сголтубовъ научихъ се, че князь Имеретински изчезналъ ненадѣйно съ дивизията си, вслѣдствие на получената му заповѣдъ да върви въ Ловечъ. Когато да минемъ покрай 3 та дружина, то искочи Челяевъ и убѣдително начена да моли генерала да се отбие въ офицерската гостилница, да опита новото тукъщо докарано мѣстно вино. Свободно време имаше доста, причини за отказване никакви; ний се и отбихме. Гостилницата на 3-та дружина се състои отъ една доста дълга дървена стрѣха, подъ всичката дължина на която забити дървени маси, а по странитѣ имъ изкопани въ земята клупи за сѣдене на мѣсто столове; просто и хубаво като за бивуакъ; прѣсѣдехме тукъ около единъ часъ; Челяевъ дѣйствително ударилъ отъ негдѣ прекрасно вино, въобще той умеѣ да се нагажда и примѣнява къмъ обстоятелствата. Слѣдъ завършването ни на бивуака, взехъ другъ единъ конь и съ разрѣшението на генерала трѣгнахъ за Габрово на два дена. Доктора ме съвѣтва да се цѣрѣхъ съ грозде, пжкъ азъ днесъ изѣдохъ има една ока. Спрѣхъ се въ ханъ.

1-й СЕПТЕМВРИЙ.

Сутренята ме зарадва нечѣкания визитъ на солдата отъ Житомирския полкъ, Кандиба; послѣдния, твърдѣ състоятеленъ номѣщикъ (чокойнъ) въ Полтавската губерния, турилъ си на ума да воюва съ *басурманина* и безъ да обръща внимание на молбитѣ и раздумванията на родителитѣ си, той, въ